

Соловей ("Не щебечи, соловейку...")

Віктор Забіла

Не щебечи, соловейку,
Під вікном близенько;
Не щебечи, малюсенький,
На зорі раненько.
Як затьохкаєш, як свиснеш,
Неначе заграєш;
Так і б'ється в грудях серце,
Душу роздираєш.
Як засвищеш голосніше,
А далі тихенько:
Аж у душі похолоне,
Аж замре серденько.
Зовсім трошки перестанеш,
Лунь усюди піде;
Ти в темну ніч веселися,
І як сонце зійде.
Твоя пісня дуже гарна,
Ти гарно й співаєш:
Ти, щасливий, спарувався
І гніздечко маєш!
А я бідний, безталанний,
Без пари, без хати:
Не досталось мені в світі
Весело співати.
Сонце зійде — я нуджуся,
І заходить — плачу:
Котру люблю дівчиноньку,
Тієї не бачу.
Довго й чутки вже не маю
Про милу дівчину;
Цілий вік свій усе плачусь
На лиху годину.
Не щебечи, соловейку,
Як сонце пригріє!
Не щебечи, малюсенький,
І як вечоріє!
Ти лети, співай тим людям,

Котрі веселяться;
Вони піснею своєю
Будуть забавляться.
А мені така пісня
Душу роздирає! —
Гірше б'ється моє серце,
Аж дух замирає,
Пугач мені так годиться
Стогне, не співає;
Нехай стогне коло мене
Да смерть возвіщає.